

Diaken Paulus Tilma vreugdebode voor aartsbisdom

Slechts dertig mensen in de kerkbanken en mondkapjes met het logo van de priesteropleiding: de diakenwijding van Paulus Tilma op 7 november 2020 in de Utrechtse St. Catharinakathedraal kende bijzondere omstandigheden. Aan het eind richtte Tilma zich dan ook tot de mensen thuis die via de livestream meekeken: "Het doet me heel goed dat zoveel mensen verbonden zijn en meeleven met deze bijzondere dag. Het is een vreugdevolle dag. U moet zelf de taart verzorgen en de koffie zetten, maar toch het mag feest zijn, bij ieder van u."

Kardinaal Eijk preekte over de 'vreugdebode', waarover de Eerste lezing uit Jesaja tijdens de viering ging: "De vreugdebode die vrede brengt, goed nieuws verkondigt, die heil komt melden." Zulke vreugdeboden hebben we nu ook hard nodig, aldus de aartsbisschop van Utrecht: "Want het christelijke Europa ligt in puin. Ons continent is oud en vermoeid, verdeeld en van God los. Soms vragen gelovigen zich af: 'Maar wanneer gaat God nou eens eindelijk eens ingrijpen?' 'Waarom laat Hij het toch toe dat christelijk Europa in de poeier ligt?'" Volgens kardinaal Eijk is Hij echter al bezig met ingrijpen. "We kunnen als gelovigen de hele dag lopen te jammeren dat er tegenwoordig zo weinig vreugdebodes zijn. Maar

Diocesane Roepingenraad uitgebreid

Kardinaal Eijk heeft de Diocesane Roepingenraad uitgebreid met twee nieuwe leden: de vorig jaar tot priester gewijde Gauthier de Bekker (1991) en kandidaat-priester Paulus Tilma (1992). In de Roepingenraad was in de afgelopen periode een aantal vacatures ontstaan.

De Diocesane Roepingenraad is nu als volgt samengesteld:

- P. Kuipers pr., voorzitter (rector priesteropleiding Ariënsinstituut)
- J.G.M. Pauw pr. (vicaris voor jeugd/jongeren en catechese en pastoor parochie Maria Laetitia)
- G.J.J.S. de Bekker pr. (parochievicaris samenwerkende parochies Heilig Kruis en H. Lebuinus)
- P.J.W. Tilma (kandidaat-priester parochie Maria Laetitia)
- Y.J. Saris (pastoraal werker parochie Licht van Christus)
- R.L. Enthoven (Dienst Communicatie Aartsbisdom)

daarmee doen we afbreuk aan ons eigen geloof in Christus. Want laten we eerlijk zijn: dat we überhaupt nog priesterstudenten hebben in dit gesecculariseerde Europa is toch een wonder. [...] Het is het werk van de Heilige Geest die Jezus met Pinksteren over Zijn Kerk heeft uitgestort dat we in dit tot op het bot gesecculariseerde continent überhaupt

nog priesterstudenten hebben: vreugdebodetjes in de dop die zich geroepen weten om Jezus na te volgen en te verkondigen. En om Hem later als priester bij de mensen in persoon te vertegenwoordigen bij de viering van de Eucharistie en het afnemen van de biecht."

"En vandaag staat er in ons midden zo'n vreugdebodetje op het punt uit de dop te komen, doordat hij tot diaken wordt gewijd. [...] Door de diakenwijding stel je de dienstbaarheid van Christus op sacramentele wijze tegenwoordig: in de verkondiging; door je dienst aan de liturgie; en in je inzet voor de diaconale liefdewerken, waardoor de parochie iets van Christus' barmhartige aangezicht laat oplichten voor mensen die in nood verkeren. In al deze activiteiten ben je als diaken een van die vreugdeboden die weer iets van het oude christelijke Europa doen herrijzen."

[Paulus Tilma werd tot transeunt diaken gewijd: de laatste stap op weg naar zijn priesterwijding op 5 juni 2021.](#)

Nieuwsbrief van het Ariënsinstituut Aartsbisdom Utrecht

Nr. 32, februari 2021

IBAN NL64 ABNA 0810 4964 88

t.n.v. het Fonds Priesteropleiding
Aartsbisdom Utrecht (te Utrecht)

Contact: Ariënsinstituut
Keistraat 9
3512 HV UTRECHT

Online doneren kan ook: www.aartsbisdom.nl/doneren

De woestijn van deze tijd

Op het moment van schrijven bevinden wij ons midden in de tweede golf van de coronaviruspandemie. De besmettingscijfers willen niet echt dalen en de druk op de zorg is nog steeds erg groot. Er wordt rekening gehouden met een derde golf door de opkomst van de besmettelijker Britse variant van het virus. Daarom heeft de regering ook moeten besluiten om een avondklok in te stellen. Een ongekend zwaar middel dat onze vrijheden nog meer inperkt en de kans op eenzaamheid en isolement vergroot. Het is dan ook heel begrijpelijk dat gevoelens van moedeloosheid en frustratie op de loer liggen.

Ook voor ons als gelovigen is het een zware tijd. Al bijna een jaar kunnen we maar zeer beperkt deelnemen aan de vieringen in de kerk en het is maar zeer de vraag wanneer de maatregelen weer worden versoepeld. Hoewel de vieringen op televisie en internet een uitkomst zijn, missen veel mensen hun eigen gemeenschap, het samen zingen en bidden of het onderlinge contact.

Vanzelfsprekend heeft deze crisis ook zijn weerslag op het Ariënsinstituut. De priesterstudenten en ik vormen een huishouden en houden het ritme van alledag zoveel mogelijk in stand door de gebedsmomenten, de Eucharistie en de gezamenlijke maaltijden. Colleges en tentamens vinden voornamelijk digitaal plaats en er worden geen groepen ontvangen. Zo hebben we het coronavirus vooralsnog buiten de deur weten te houden. Helaas is het onvermijdelijk dat een aantal activiteiten uit het vormingsprogramma komt te vervallen. Met name de themadagen op locatie die de studenten kennis willen laten maken met de verschillende aspecten van Kerk-zijn in deze tijd moeten worden uitgesteld. Gelukkig kon een aantal van hen in de tijd voor Kerstmis toch deelnemen aan een diaconale activiteit in de eigen parochie. Een verslag hiervan leest u in deze Nieuwsbrief.

Voor de diakenkandidaten en degenen die zich voorbereiden op een zending als catecheet of

diaconaal assistent in de parochie is het ook een moeilijke periode. De cursusdagen worden zoveel mogelijk via Zoom gegeven, maar het onderlinge contact wordt gemist. Daarnaast is het vrijwel onmogelijk geworden om in de stage de breedte van het pastoraat te ervaren en zijn verschillende catechetische en diaconale projecten in de parochie uitgesteld tot volgend jaar.

Ondanks alles willen we ons er tóch voor inzetten om nieuwe kandidaten te vinden voor het priesterschap, het onbezoldigd permanent diaconaat, een functie als catecheet of diaconaal assistent. Dat is zeker niet vanzelfsprekend nu het kerkelijk leven in onze parochie min of meer stil is komen te liggen. De leden van de pastorale teams worden ook dit jaar gevraagd om vrijwilligers te zoeken die hiervoor in aanmerking komen. Zo hopen we in september met nieuwe kandidaten aan het studiejaar te kunnen beginnen.

Maar met werving alleen zijn we er niet. We worden ook opgeroepen om ervoor te bidden. En juist in deze coronatijd hebben we daar misschien wat meer tijd voor dan anders. Laten we stil worden en onze zorgen en onzekerheid in de handen van God neerleggen. En laten we dan ook heel bijzonder bidden voor de toekomst van onze Kerk, voor onze parochies en lokale gemeenschappen. Dat we vol goede moed en met hernieuwd enthousiasme uit deze crisis mogen komen. En dat er mensen opstaan die hun schouders eronder zetten en hun talenten willen inzetten voor de opbouw van Gods Kerk en de verkondiging van het Evangelie.

We staan aan de vooravond van de Veertigdagentijd en gaan met Jezus de woestijn in. Ook ons leven lijkt in deze ingewikkelde tijd af en toe op een woestijn, dor en droog en zonder uitzicht. Maar als gelovigen zijn we mensen van de hoop die uitzien naar de toekomst, in het vertrouwen dat ons leven immers in Gods hand is. Hij blijft ons nabij en leidt ons uiteindelijk naar het Beloofde Land. In deze zin wens ik u allen een gezegende Veertigdagentijd en een goede opgang naar het hoogfeest van Pasen.

Rector P. Kuipers

Diaconale activiteiten in de Kerstvakantie

Vanwege de coronaviruspandemie is een aantal activiteiten in het jaarprogramma van het Ariënsinstituut vervallen of verschoven tot een nader te bepalen datum. Daarom werd ter compensatie aan de priesterstudenten gevraagd om in de kerstvakantie deel te nemen aan een diaconale activiteit van een parochie. Doel hiervan was om de liefde van God juist in deze tijd handen en voeten te geven door medemensen een hart onder de riem te steken, en de verbondenheid van Christus met Zijn gemeenschap gestalte te geven.

James Keuben heeft in Enschede kerstpakketten vanuit de Caritas rondgebracht, Serge Bourgonje heeft hetzelfde gedaan in Hengelo en Dennis Mastwijk heeft parochianen van de H. Gerardus Majella parochie in Utrecht bezocht en verrast met een presentje.

James

James Keuben heeft samen met zijn ouders kerstpakketten vanuit de Parochiële Caritas Instelling van de parochie St. Jacobus de Meerdere rondgebracht in Enschede.

Het was voor hen een mooie ervaring om verschillende mensen zo vlak voor de Kerst te verblijden met een aardigheidje. Juist nu in de Enschedese kerken geen publiek toegankelijke vieringen plaatsvonden, was het goed dat er rond deze belangrijke tijd vanuit de parochie op deze wijze nog steeds aandacht geschonken werd aan mensen die haar steun kunnen gebruiken.

Bij een opslagruimte achter een Enschedese supermarkt konden James en zijn ouders op 19 december 's ochtends, net als vele andere vrijwilligers uit de parochie, een achttal kerstpakketten ophalen

en kregen ze een lijst mee met de bijbehorende adressen. De meeste pakketten werden nog diezelfde dag bezorgd. Omdat niet iedereen thuis was, hebben James en zijn vader later nog twee extra ritjes gemaakt – en daardoor is het gelukt om alles nog vóór de Kerst bezorgd te krijgen. Het deed James en zijn ouders goed om te zien dat de pakketten dankbaar in ontvangst werden genomen. James hoopt dat hij met zijn ouders en de vele andere vrijwilligers een steentje heeft kunnen bijdragen aan een iets mooiere Kerst voor een aantal mensen en dat zij zo een beetje licht hebben doen stralen in de duisternis van deze crisistijd.

Dennis

De H. Gerardus Majella parochie had een papieren tas met geschenken samengesteld voor de ouderen van de gemeenschap. De tassen bevatten onder andere een tweetal kaarsen en een boekje met gezangen en gebeden zodat de mensen die noodgedwongen thuisbleven, zich toch nog verbonden wisten met God en Zijn gemeenschap. In de hal van het secretariaat stonden op 23 december nog enkele tientallen tasjes, dus enige haast was inmiddels geboden. De onderliggende opdracht was om, als de situatie het toeliet, een gesprek aan te knopen met de ontvangers van het geschenk.

Het was een frisse, regenachtige dag. Dennis Mastwijk stapte om 10 uur in de ochtend met de eerste zes tassen op zijn fiets en begaf zich richting het zuidwestelijke deel van Utrecht, Kanaleneiland en omgeving. De opzet om een gesprek aan te knopen met de gelovigen wierp zijn vruchten af. Wat hem vooral opviel, was dat de mensen erg verlangden naar contact met de parochie en dus erg verheugd waren dat de parochie op deze wijze verbinding met hen zocht. De gesprekken waren hartelijk en diepgaand en zorgden ervoor dat de bezorger aan het einde van de dag, ondanks de vele

regen, met een zonnig gemoed naar huis fietste.

Serge

Serge Bourgonje heeft op de maandag voor Kerst, samen met pastoraal werker Ria Doornbusch, namens de Caritas kerstpakketten rondgebracht in Hengelo (Ov., parochie De Goede Herder). Hun 'pick up point' was bij de coördinator van de Caritas in Hengelo; met een volgeladen auto reden ze vervolgens naar verschillende adressen om mensen een kerstpakket te bezorgen.

Alle ontvangers waren blij verrast en dankbaar voor de attentie. "Het is mooi dat je ook in deze moeilijke en onzekere tijd, waarin velen eenzaam zijn, als Kerk een gebaar van medeleven laat zien. Ik zie het ook als een uitdaging voor ons als christenen om te blijven omzien naar mensen die best een steuntje in de rug kunnen gebruiken. Of het nou financiële steun is, steun in de vorm van levensmiddelen of het simpelweg even aandacht hebben voor de ander in een gesprek (zolang fysiek bezoek verantwoord mogelijk is, anders kan er altijd gekeken worden naar een digitaal alternatief)," aldus Serge.

Even voorstellen: Serge Bourgonje

Hij kwam in bovenstaand bericht over de kerstpakkettenactie al voorbij, maar wie is eerstejaars priesterstudent Serge Bourgonje? Hieronder stelt hij zich voor:

Mijn naam is Serge Bourgonje. Ik ben geboren op 4 september 2002 in het ziekenhuis te Hengelo (Ov.), maar ik heb de rest van mijn leven in het naburige Borne gewoond.

Ik ben opgegroeid als oudste in een katholiek gezin. Al vrij snel na mijn Eerste H. Communie ben ik misdienaar geworden. Ik had toen al interesse voor alles wat er zoal in de liturgie gebeurt. Rond mijn twaalfde jaar raakte ik een beetje aan het twijfelen in het geloof. Niemand van mijn vrienden en klasgenoten was nog kerkelijk en geloofsgesprekken waren taboe. Ik vroeg me af: waarom zou ik dan nog wel bij die Kerk willen horen? Toch ben ik in deze periode van twijfeling altijd actief gebleven in de kerk.

Een aantal jaren geleden kwam er voor mij een omslagpunt in mijn leven. Ik begon weer meer interesse te krijgen in de Kerk en de liturgie. Er was ook een groot verlangen in mij aanwezig om de Eucharistie meer bewust te mogen beleven en het niet meer als iets vanzelfsprekend te ervaren. Sinds ik de Eucharistie meer bewust beleef, is ook langzaam het verlangen om priester te worden gegroeid. Het begon met de afweging van een keuze voor mijn vervolgopleiding. Ik zei (misschien heel kort door de bocht) tegen mijzelf: 'Waarom geen priester?' Bij mij

was toen het besef nog niet doorgedrongen dat ik ook daadwerkelijk priester wilde worden, maar het mosterdaadje was er. In de periode daarna begon dit besef echter steeds meer te groeien.

Op een Eerste Kerstdag waren we als gezin op familiebezoek in Raalte. 's Middags liepen we naar de basiliek aldaar, om een kaarsje op te steken. Daar stond ook het Allerheiligste uitgesteld. Op dat moment werd ik gegrepen door een heel sterk en bijzonder gevoel, waardoor ik zeker wist: ik wil priester worden! Na deze gebeurtenis heb ik een aantal gesprekken gevoerd met onze pastoor en met rector Kuipers. Uiteindelijk heb ik de knoop doorgesneden en mij aangemeld voor de priesteropleiding.

In 2020 heb ik ondanks het niet doorgaan van de eindexamens vanwege de coronacrisis, mijn diploma behaald en de aanmeldprocedure met succes doorlopen en na de zomervakantie ben ik gestart als priesterstudent op het Ariënsinstituut. De komende jaren ga ik vol vertrouwen tegemoet. Ik hoop mijn roeping steeds beter te ontdekken en ik hoop mijzelf te ontwikkelen tot een goede parochieherder.

